

จริยาวดี สุริยพันธุ์ 2554: ผลของชาตุอาหาร คุณภาพดิน และคุณภาพน้ำต่อองค์ประกอบของแพลงก์ตอนในบ่อเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไม (Litopenaeus vannamei) แบบพัฒนา ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (วิทยาศาสตร์การประมง) สาขาวิชาศาสตร์การประมง ภาควิชาชีววิทยาประมง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์ชัดอ ลีมสุวรรณ, Ph.D. 194 หน้า

การศึกษาปัจจัยของชาตุอาหาร คุณภาพน้ำและคุณภาพดินต่อการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบของแพลงก์ตอนในบ่อเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไมแบบพัฒนาในฟาร์มที่เลี้ยงด้วยน้ำความเค็มต่ำ (5-7 psu) ในจังหวัดราชบูรี และความเค็มปกติ (30-35 psu) ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในพื้นที่ที่เลี้ยงด้วยน้ำความเค็มต่ำ เลือกบ่อทดลองขนาด 5 ไร่ จำนวน 6 บ่อ ในการประเมินผลกระทบของตัวกอนแนวโน้มโดยต่อการเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไม ส่วนพื้นที่ที่เลี้ยงด้วยน้ำความเค็มปกติจะใช้บ่อขนาด 5 ไร่ จำนวน 6 บ่อ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มทดลองโดย 3 บ่อ จะเป็นกลุ่มที่มีสีน้ำไมเปลี่ยนแปลงมาก และอีก 3 บ่อ มีสีน้ำเปลี่ยนแปลงมากจากการเรียบเรียงที่ผ่านมา บันทึกการเปลี่ยนแปลงของสีน้ำ ชนิดและปริมาณของแพลงก์ตอน คุณภาพน้ำ และคุณภาพดินตลอดการเลี้ยง ผลการศึกษาพบว่าในบ่อที่น้ำมีความเค็มต่ำ ชนิดและปริมาณของแพลงก์ตอน มีความสัมพันธ์กับคุณภาพน้ำภายในบ่อ ได้แก่ พื้นที่ที่ออกซิเจนที่ละลายน้ำต่ำ กอนแนวโน้มของชาตุอาหารในกลุ่มในโตรเรน และฟอสฟอรัส ในขณะที่คุณภาพน้ำมีความสัมพันธ์กับคุณภาพดินในบ่อออกจากน้ำ ปริมาณตัวกอนแนวโน้มที่เพิ่มมากขึ้นในระหว่างการเลี้ยงและการตายของแพลงก์ตอนเป็นสาเหตุให้เกิดสภาพการขาดออกซิเจนที่พื้นบ่อ และส่งผลกระทบต่อผลผลิตของกุ้งขาวแวนนาไม

ในบ่อเลี้ยงกุ้งด้วยน้ำความเค็มปกติ พบว่าปริมาณแพลงก์ตอน โดยรวมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับพื้นที่ และออกซิเจนที่ละลายน้ำ และมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับความกระด้างของน้ำและปริมาณฟอสฟอรัสร่วมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ($P<0.05$) ในขณะที่ปริมาณในโตรเรนรวมฟอสฟอรัสร่วม และสารอินทรีย์ภายในดินมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับปริมาณในไตรท์ ในโตรเรน และฟอสฟอรัสในน้ำ เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของปริมาณแพลงก์ตอน คุณภาพน้ำ และคุณภาพดินระหว่างบ่อที่มีสีน้ำเปลี่ยนแปลงน้อย และบ่อที่มีสีน้ำเปลี่ยนแปลงมากในระหว่างการเลี้ยง พบว่าปริมาณแพลงก์ตอนพื้นที่ ปริมาณฟอสฟอรัสร่วมที่ละลายน้ำ และพื้นที่ของดินมีความแตกต่างกันระหว่างสองกลุ่ม พื้นที่ของดินมีผลต่อการละลายของฟอสฟอรัสจากดินขึ้นสู่น้ำ เมื่อปริมาณฟอสฟอรัสร่วมในน้ำมีค่ามากกว่า 0.5 มิลลิกรัมต่อลิตรในระหว่างการเลี้ยงจะมีผลทำให้แพลงก์ตอนลดลงและสีน้ำจะจางลง สำหรับผลผลิต น้ำหนักเฉลี่ย และอัตราการเจริญเติบโตของกุ้งขาวแวนนาไมในบ่อที่มีสีน้ำคล่องคงที่ จะสูงกว่ากลุ่มที่สีน้ำเปลี่ยนแปลงมากกว่า แต่อัตราอุดและอัตราแยกเนื้อไมมีความแตกต่างกัน